

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (272) 成语故事 (二七二)

วันที่ 6 พฤศจิกายน 2565 - 10:35 น.

เราใช้คุกกี้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ และประสบการณ์ที่ดีในการใช้เว็บไซต์ของคุณ คุณสามารถศึกษารายละเอียดได้ที่ [นโยบายความเป็นส่วนตัว](#)

ยอมรับ

X

ที่มา	คอลัมน์ "เรียนไทยได้จีน"
ผู้เขียน	ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มฟล.

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (272) 成语故事 (二七二)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 风烛残年/風燭殘年 fēng zhú cán nián (เฟิง จู ฉาน เหนียน) โดย คำว่า 风/風 fēng (เฟิง) แปลว่า ลม สายลม 烛/燭 zhú (จู) แปลว่า เทียน ในที่นี้หมายถึงเปลวไฟจากเทียน 残/殘 cán (ฉาน) แปลว่า ที่เหลืออยู่ ค้างอยู่ บ่งบอกว่่าน้อยเต็มที่แล้ว 年 nián (เหนียน) แปลว่า ปี ในที่นี้หมายถึงเวลาของคน บั้นปลายชีวิตของคน เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง แสงเทียนริบหรี่ท่ามกลางสายลมที่พัดผ่านซึ่งพร้อมจะดับได้ทุกเวลา ใช้อธิบายถึงคนในวัยชรา วัยแก่เฒ่า ที่อีกไม่นานก็คงจะลาจากโลกไป ในคำนี้มีความหมายแฝงว่า ในยามที่ผู้มีพระคุณของ

เรา (พ่อแม่) แก่เฒ่าชราลง เราก็ต้องดูแลพวกเขาจนกว่าชีวิตจะหาไม่ หรือหมายถึงความกตัญญูกตเวทียี่ไม่ใช่แค่กตัญญูเพียงอย่างเดียว มาดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนนี้กัน

ช่วงปลายราชวงศ์ซ่งใต้ มีขุนนางคนหนึ่งนามว่า หลิวอิน 刘因/劉因 Liú Yīn เขาเติบโตมาเพราะการเลี้ยงดู และอบรมสั่งสอนของมารดาแต่เพียงผู้เดียว เพราะบิดาของเขาเสียชีวิตไปตั้งแต่เขายังแบเบาะ ดังนั้น หลิวอินจึงรัก และเคารพมารดายิ่งนัก เมื่อเขาโตขึ้น ด้วยความขยันร่ำเรียนวิชา จึงทำให้เขาสอบติดราชการ เมื่อเขาตำแหน่งสูงใหญ่ขึ้น จึงต้องย้ายเข้านครหลวง เขาจึงพามารดาที่นับวันก็ชราภาพแล้ว ย้ายเข้าเมืองหลวงไปด้วย ในยามทำงานเขาก็ตั้งหน้าตั้งตาทำงานเต็มที่ แต่ยามว่าง เช่น พักเที่ยง หรือเลิกงาน เขาก็จะรีบรุดกลับบ้านเพื่อมาดูแลมารดาของเขาทันที โดยไม่แวะ หรือร่วมสังสรรค์กับเหล่าข้าราชการอื่นๆ เลย จนเป็นที่โจษจันในหมู่ข้าราชการด้วยกันว่า หลิวอินผู้กตัญญู

หลายปีต่อมา ในขณะที่ตำแหน่งหน้าที่ของหลิวอินกำลังเจริญก้าวหน้า และมีอนาคตสดใสอยู่นั้น มารดาของเขาก็ล้มป่วยลงด้วยโรคชรา มีคนแนะนำให้เขาหาคนรับใช้ช่วยดูแลมารดาแทนเขา แต่หลิวอินกลับตอบว่า ชีวิตทั้งหมดของเขามารดาเป็นผู้ให้ ในยามที่เขาเด็กอยู่นั้น แม่ั้นจะยากลำบากเพียงใด มารดาก็เป็นผู้ดูแลเขาจนเติบโตใหญ่ กัดฟันส่งเสียเขาให้ได้ศึกษา ไม่เคยเห็นมารดาทอดทิ้งเขาให้ต้องลำบาก ทั้งกาย และใจเลย มาถึงตอนนี้ท่านป่วยชราภาพแล้ว ไหนเลยที่เขาจะละทิ้งมารดาเพียงเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ

ที่มาภาพ <https://image.baidu.com/search>

ว่าแล้วเขาก็ได้ทำหนังสือลาออกจากราชการ กลับบ้านดูแลมารดาด้วยตนเอง แม่ั้นต่อมาแม่จะหายป่วยแล้ว ทางการก็มีหนังสือเรียกเข้ารับราชการอีก แต่เขาก็ปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่า บัดนี้มารดาอายุมากแล้ว เดินเหินเอง หรือช่วยเหลือตัวเองไม่ได้แล้ว สภาพมารดาก็ไม่ต่างจากเศษเปลวเทียนท่ามกลางสายลมที่พร้อมจะดับได้ตลอดเวลา 风烛残年/風燭殘年 fēng zhú cán nián (เฟิง จู ฉาน เหนียน) เช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะละทิ้งมารดาเพื่อไปทำงานเพื่ออนาคตของตนเองได้เช่นไรกัน ด้วยความกตัญญูกตเวทียี่ของหลิวอินที่ยอมละทิ้งการงาน ละทิ้งอนาคตของตนเอง เพื่อปรนนิบัติมารดาจนวาระสุดท้ายของมารดา เขาจึงได้รับการเคารพยกย่อง และเป็นแบบอย่างของลูกกตัญญูแห่งยุค

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้**成语比喻：临近死亡的晚年。****成語比喻：臨近死亡的晚年。**

Chéngyǔ bǐyù: Línjìn sǐwáng de wǎnnián.

เจียงหยี่ ปี้ยี่: หลินจิ้น ลื่อหวาง เตอะ หวานเหนียน

สุภาษิตเปรียบว่า ในบั้นปลายชีวิตที่เข้าใกล้ความตาย

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น**已到风烛残年的妈妈，已经无法自助了，我不得不好好地照顾她。****已到風燭殘年的媽媽，已經無法自助了，我不得不好好地照顧她。**

Yǐ dào fēngzhú cánnián de māma, yǐjīng wúfǎ zìzhùle, wǒ bùdé bù hǎohào de zhàogù tā.

อี เต้า เฟิงจู่ฉานเหนียน เตอะ มามะ, อี้จิง อู่ฝ่า จื่อจู่ เลอะ, หวั่ว บู้เต่อ บู้ หาวห่าว เตอะ จ้าวกุ้ ทา

**แม่เข้าสู่วัยชรานับปลายชีวิตแล้ว ท่านไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้อีกต่อไป ดังนั้น ผมจึง
ต้องดูแลท่านอย่างเต็มที่****เกาะติดทุกสถานการณ์จาก
Line @Matichon ได้ที่นี่**